

**Anna Backlund
HDK 2010
Textil Konst, Kandidat
Examinator Annika Ekdahl
Handledare Anna Eklind**

02

Tack till

**Annika Ekdahl
Anna Eklind
Birgitta Nordberg
Kerstin Nilsson
Ellionor Gustafsson
Arild
Göran
Mia Fredin
Kajsa Sperling
Christina Cullberg
Tibot Backlund
Isidor Backlund**

Innehållsförteckning

02	tack	21
03	innehållsförteck.	22
04	projektbeskrivning	23
05		24
06		25
07		26 mönster
08		27
09	examensrapport	28
10	inledning	29
11		30
12	urval	31
13		32 miljösimuleringar
14		33
15		34 plaggskisser
16	skisser	35
17		36 blogg
18		37
19		38 reflektion
20	collage	39 sammanfattning

Projektbeskrivning

På ostadig grund

Inriktning

Under mina år här på HDK har jag jobbat ganska resultatnriktat. Jag har varit dålig på att skissa och inte funderat så mycket på processen. Jag har varit ganska säker på att jag skall bli nöjd med resultatet så att vägen dit har varit tämligen oviktig för mig. I höstas arbetade jag med en mönsterkollektion och där inträffade något nytt. Jag gladdes inte så mycket åt de färdiga mönstren, men däremot åt de skisser jag hade gjort på vägen. Jag kände mig väldigt tillfreds med att teckna, klippa och klistra. Det var en meditativ syssla som jag mådde bra av. Jag skissade fritt och planlöst. Jag visste att skisserna skulle bli ett mönster men inte hur det skulle se ut eller vad det skulle handla om. Jag uppnådde en lustfylld känsla som jag härrör från tiden innan jag började på HDK. Då gjorde jag kläder. För att jag tyckte att det var kul. Jag köpte på mig en mängd secondhandtyger, samlade dem på hög och valde det som jag kände för för dagen och lät tyget säga mig hur plagget skulle gestalta sig. Jag visste aldrig formen innan jag startade. Då, jobbade jag också mycket med applikationer. Jag klippte delar ur mönster och applicerade dessa

på mitt plagg. Ofta satte jag samman olika delar till nya bilder. Jag sydde fast dem lager för lager så att bilden låg i skikt. Detta är ett arbetssätt som jag tycker om och vill fortsätta med.

Med tiden har jag blivit mer och mer fokuserad på att kunna presentera en idé. Jag antar att jag har använt mig av det narrativa berättandet, dels för att jag har haft svårigheter att finna ett skissätt som passar mig, och dels för att jag har tyckt att det har hjälpt mig vid redovisningar mm då jag har tyckt att det varit oerhört svårt att tala inför en grupp.

Jag vill i mitt examensprojekt bygga vidare på skisser som jag gjorde under höstterminen. Jag prövade att transfertrycka text från en bok, telefonkatalogspapper, millimeterpapper, blyertsteckningar mm . Jag har också screentryckt bilder på ganska styv bomullscanvas. Limmat på ett tyglager till och klippt ut konturerna runt om. På så sätt blir figurdelarna tillräckligt styva för att kunna bära sig själv. Jag kan rada upp dem så att en tredimensionalitet bildas. Om jag väljer att göra collaget plant så har varje del en viss tjocklek så att jag kan få fram ett djup i bilden. En lager på lager känsla som jag vill åt.

Jag tilltalas av det slitna, den av ålder patinerade ytan. Jag tycker att det är vackert med text, dåtid, historia, berättelser, längtan och vemod.

I mitt examensarbete vill jag fokusera mer på processen. Jag vill undersöka hur jag bäst arbetar

Jag gillar stillhet och tystnad. Reflexiva frusna ögonblick. När jag ser tillbaka på det som jag har gjort här under mina år på HDK kan jag läsa en genomgående känsla i mina bilder och tryck. Mönstren innehåller mycket mellanrum. Jag tänker att de behövs för att informationsflödet inte skall bli så massivt och överväldigande. Att pauserna behövs för tid att reflektera. Jag har inte varit medveten om det här då jag byggt mönstren utan läser in det i efterhand. Jag tänker nu att jag skall låta denna insikt följa med mig genom mitt examensarbete och kanske kan jag framöver tydligare belysa och reflektera kring detta faktum, så att detta blir ett uttryck signifikant för mig.

Avgränsning

Jag såg det länge som självklart att jag skulle göra en mönsterkollektion som examensarbete. Jag gillar verkligen mönster och vill gärna arbeta med det men kanske har jag sett mönsterskapandet för mycket ur en nyttoaspekt. Tänkt att det skulle kunna vara en möjlig väg till att få ett riktigt jobb. Ett jobb på kontor. Med eget skrivbord, telefon och dator. En möjlig väg till en månadslön så att jag kan försörja mina barn. Jag har känt stress över hur jag skall kunna nå dit och antagit att utsikterna är ganska mörka. Nu har jag beslutat mig för att istället söka efter denna sanna lusten. Jag känner nu att jag behärskar tekniken för hur man konstruerar ett mönster. Jag har jobbat mycket med det under åren och dessutom läst 15 poäng extra i ”textil digital design” vid Textilhögskolan i Borås. Den kunskapen

kommer jag att bära med mig.

Jag har också tänkt på att jag vill plocka delar från mitt arbete under höstterminen. Använda dem som illustrationer och mönster som jag skulle anpassa till olika material såsom textil, tapet, mattor och porslin. Kanske ställa ut en sammanhängande miljö/installation/kollektion. Det är något som fortfarande tilltalar mig men jag sparar det till senare för att det skulle kännas så färdigt som om jag redan gjort slut på allt mitt material och skulle lämna skolan tomhänt. Jag tänker att framtiden ger tid för den sortens projekt.

Genomförande

Jag vill inte bestämma från början vad resultatet skall bli exakt. Jag vet att det skall bli ett textilt collage. Jag tänker att jag skall experimentera med olika trycktekniker såsom screentryck och transfertryck. Jag vill trycka ytor, strukturer och möjligtvis små ytmönster. Jag vill börja med att samla på mig material och ytor och utifrån dem bestämma formerna.

Jag vill prova att överföra akvarell och akrylfärg till textil.

Jag vill använda mig av teckningar, både omvandlade och anpassade för tryck och som blyertstecknade inslag i collage.

Om jag hinner skulle jag vilja plocka delar ur collage och

bygga mönster av dem, provtrycka dem och sätta ihop dem till en kollektionsbok. Jag sätter denna fundering inom parentes för att jag inte vill känna mig pressad av att jag skall hinna klart med en massa saker. Utan för mig är det nu viktigare att verkligen tillåta mig att gå in i ett projekt. Att låta det få ta tid. Jag vill ha tid att reflektera kring mitt arbete. Kring processen, innehållet, gestaltningen och berättandet. Att det skall kännas genomarbetat och klart. Att jag inte skall nöja mig utan i slutänden vara nöjd.

Målsättning

Mitt mål är att undersöka min kreativa process och finna ett tillfredställande arbetssätt som känns hållbart och som jag kan använda mig av i framtiden. Jag vill fördjupa mig i mitt konstnärliga uttryck. Målet är att i slutändan ha ett färdigt genomarbetat verk. Jag tänker att det skall bli ett textilt collage. En idéskiss som dels skall kunna fungera för sig själv och som jag kan plocka delar ur att bygga mönster till textilier, tapeter och andra produkter såsom porslin mm. Verket skall också kunna ha funktionen av en skiss att kunna skala upp till en rumslig utsmyckning alternativt scenografi. Men framför allt vill jag ha ett färdigt verk som jag sedan kan ställa ut.

E X A -

M E N -

S R A P -

P O R T

Inledning

När det kommer till valet av examensarbete har det inte varit helt enkelt. Under mina år på HDK har jag gått alla kurser som erbjudits med kunskapens törst och förhoppningen om att finna min grej som största driv. Allt som jag prövat har jag älskat och tänkt att jag vill fortsätta att arbeta med. Jag vill färga, brodera, sticka, drapera, skulptera, tufta, väva, virka, sy och trycka. För att nämna några textila tekniker.

Jag vill också arbeta med blyerts, trä, glas, akryl, keramik, porslin, betong, papper, sax, lim, jord, växter, ljus. För att nämna några material bortom de typiska textila.

Jag tycker om att arbeta smått, smått, smått. Att brodera. Koncentrationen och närvaron i det minimala stygnet. Det meditativa i upprepningen. Att teckna små, små streck. Strukturer och ytor såsom maskor i en stickad tröja.

Jag drömmer också om att få göra stora utsmyckningar och att få klä ledsamma husfasader med mönster, färger och berättelser. Och alla storlekar däremellan.

Strävan i mitt arbete är att jag vill dekorera och smycka världen. Jag vill fylla människors tomrum med berättelser och skönhet. Berika dem. Jag vill att vi skall nå vårt innersta och våga vila i det.

Jag vill inte döva smärtsamma känslor som vi bär på. Inte skylta över dem med avledande färgkaskader, sockervadd och pariserhjul. Snarare locka till att stanna upp, att se oss omkring, reflektera och låta den stillsamma glädjen av skönheten i vemodet överskölja oss.

Urval

Examensarbetet är tio veckor och de kan inte inrymma allt jag vill. Därför måste jag välja. Jag har tänkt att jag inte vill lämna skolan tomhänt. Att jag inte vill göra ett färdigt verk eller produkt och sedan har jag bara det/den. Att verket/produkten på något sätt skall reducera mig eller att jag skall behöva börja om helt från början då jag lämnat skolan.

I stället har jag valt att försöka finna en arbetsmetod som känns hållbar. Att söka efter ett lustfyllt sätt att arbeta. Som ger mig glädje och energi. Igen och igen.

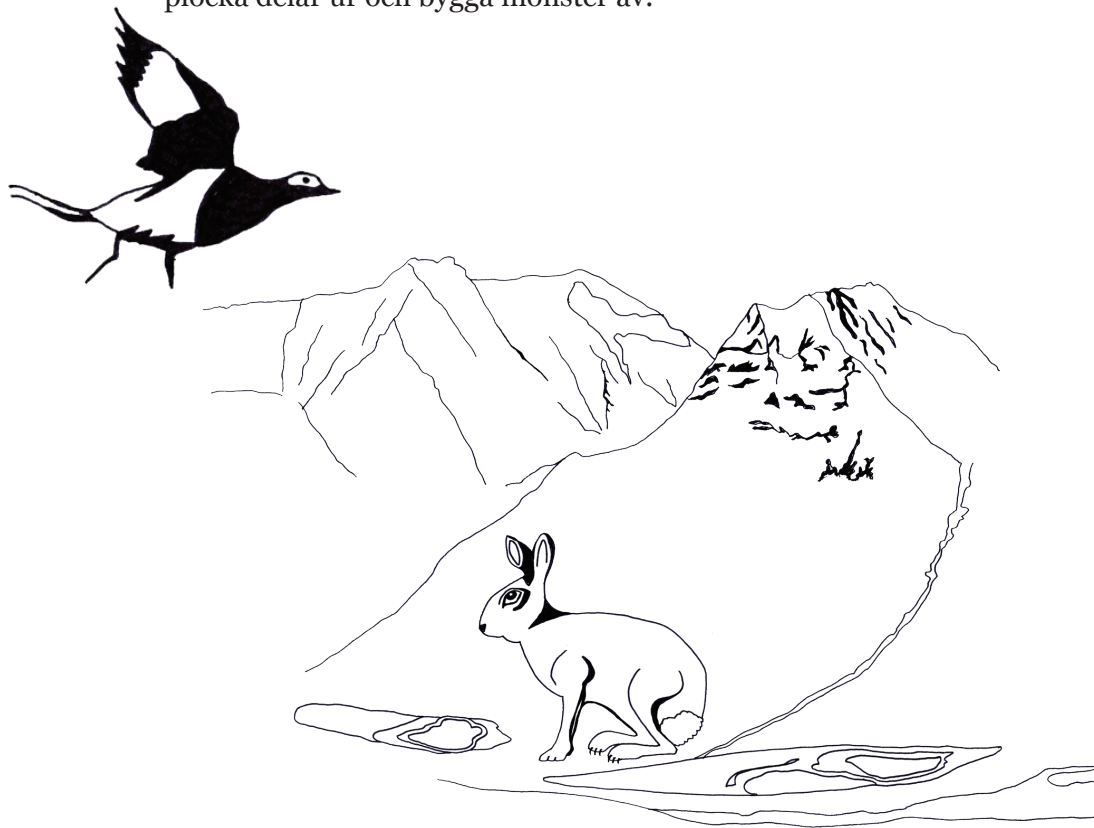
Jag har tidigare arbetat med tydliga berättelser och först satt igång mitt arbete då jag har formulerat vad resultatet skall berätta. Det är ett arbetssätt som fungerar för mig men jag vill också utforska motsatsen. Att arbeta med känslan och intuitionen. Att skissa och skapa utan att veta vad det handlar om eller vad det betyder.

En annan orsak till varför jag har valt som jag gjort har varit att jag hela tiden har trott att jag vill arbeta med uppdrag mot en beställare. Det har inte ändrat sig men jag vet att jag klarar av att leverera till en deadline. Dessutom har jag en övertygelse om att jag besitter den

observativa och lyhörda förmågan att kunna förstå vad en beställare vill ha.

Vad jag däremot ville pröva nu var min förmåga att hålla igång ett arbete utan en direkt plan. Att uppfinna mitt eget projekt. Att hitta ett flöde. Att ta den sista chansen att söka mitt uttryck och finna det jag brinner för. Innan jag beger mig ut. Ut utanför skolan.

Jag beslutade mig för att det enda jag visste var att det i slutändan skulle bli något att ställa ut. Ett textilt collage, som jag senare skulle kunna använda mig av för att plocka delar ur och bygga mönster av.

Skisser

Jag började mitt arbete med att skissa eller teckna. Jag vet inte riktigt var gränsen går. Kanske behöver man inte bestämma vad som är vad. I det här fallet är det nog både och. Skisser till fortsättningen och teckningar så som de är.

Jag väljer dock här att kalla dem skisser. Jag har tidigare tyckt att det varit svårt att skissa. Tyckt att de söndrar mina idéer för att skisserna blir så fula. Jag har låst mig vid att skissandet måste vara snabbt och flödigt, och varit rädd för att förstöra det vackra rena, vita pappret.

Nu har jag medvetet arbetat för att komma omkring dessa hinder. Jag har haft en och samma skissbok, vilket är nytt för mig. Tidigare har jag ritat lite här och lite där och glömt bort dem. Det gör skillnad att ha skisserna samlade på ett och samma ställe. För att komma undan fasan av att börja med det tomma bladet har jag screentryckt och klippt ut former som jag klistrat in i boken. Då har jag en grund att bygga utifrån. Och det har jag gjort. Jag har gått på sidorna igen och tecknad tillägg. Jag har inte vetat vad det skall bli utan bläddrat fram och tillbaka och lagt till där jag tycker att det behövs.

Genomgående har jag använt mig av blyerts, svart tusch, vitt papper, gul-tonat papper, olika kartongfärgade papper. Akvarell i blå och röd-toner.

Jag tecknar såväl på fri hand, som kalkerar och tittar på en förlaga och försöker att teckna av.

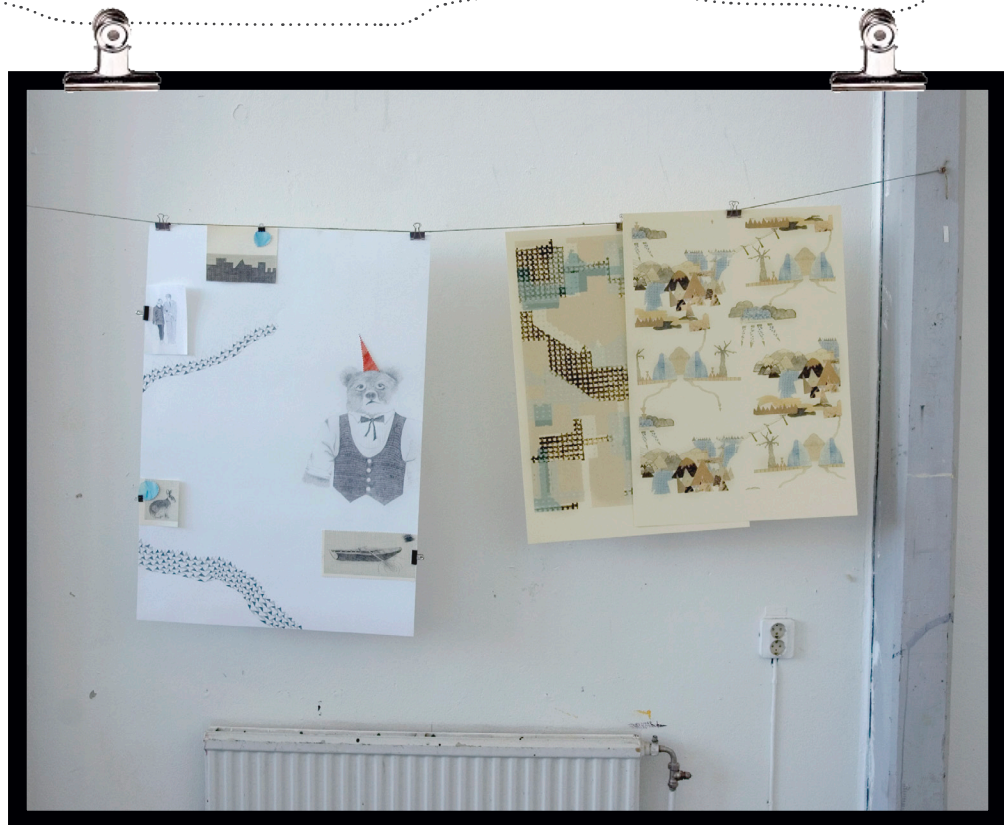

Numera älskar jag att skissa. Jag ville nästan inte att den perioden skulle ta slut. Det känns som om jag kunde ha hållt på hur länge som helst. Att hitta nya material och tekniker för mitt skissande.

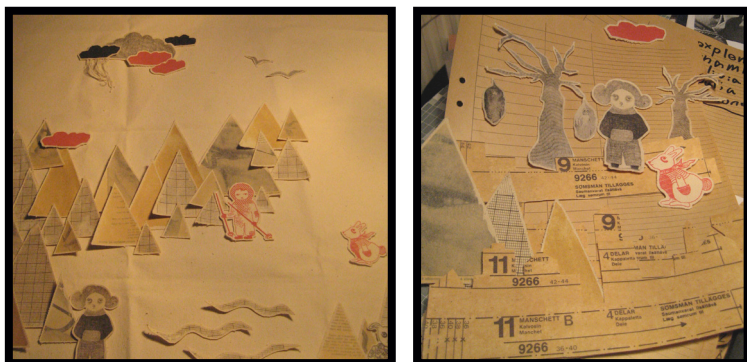
Jag är glad över min upptäckt att man faktiskt får lov att se sig omkring och låta sig inspireras av andra. Jag tror att det har givit mig en skjuts. Och tryggheten i att det är jag som bestämmer. Att jag kan göra som jag vill utan att det är någon annan som bestämmandeföreträdare kring vad som är okej och inte. Någonstans känner jag att det blir bäst om jag gör på mitt eget sätt.

Någon sa att “ju mer man gör desto mer får man gjort”. Klokt tyckte jag och har försökt att hålla handen igång. Jag väntar inte på att jag skall få någon briljant idé utan försöker att bara göra något. Nästan vad som helst. Ett otal ytor har fyllts med blyerts. För att jag tycker om det och för att det håller skaparångesten på avstånd att hålla på.

Collage

Efter ett par veckors skissande satte jag igång med det som skulle bli själva verket. Jag hade en ganska klar tanke om hur det skulle gestalta sig. Antingen skulle jag bygga en tvådimensionell värld, en platt tavla.

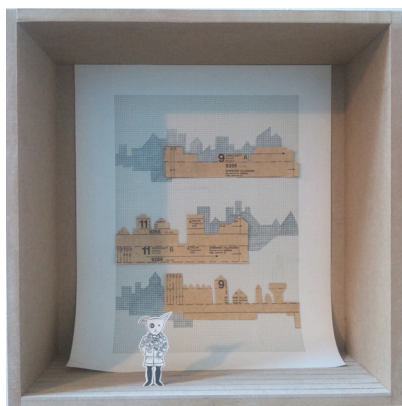
Eller en tredimensionell som var mer som en scenografi, där delarna står uppresta i skikt. Jag valde den senare varianten. Enligt mina skisser skulle collageet ha något att göra med människa, stad, djur och natur.

Jag tar snabba beslut och är ganska säker på vilken väg jag skall välja för att resultatet skall bli som jag tänkt mig. Jag prövade inte en massa olika metoder eller material utan valde att transfertrycka teckningar och utklippta former

på styvt canvas tyg. Därefter limmade jag på en baksida av samma canvastyg till bilden, pressade, klippte ut och stärkte med Caparol. På så sätt fick jag delarna att bära sig själva. Ett par veckor ägnade jag åt att tillverka delarna som collage skulle bestå av.

Efter att ha provat några varianter på hur jag skulle få dem att stå valde jag att tillverka tre boxar i mdf-material. Jag visste att det skulle vara skårer i botten av boxen att ställa figurerna i och i samråd med teknikern i träverkstaden fäste vi lister på några millimeters avstånd i botten så att figuren kan stå i skåran som bildas. Det fungerade bra.

Jag lät mina figurer och teckningar flytta in i boxarna och de hittade sina platser och fann sig tillrätta ganska omgående. Jag målade väggarna ljusa för att de kartongfärgade inslagen skulle lyftas ut från de likafärgade väggarna.

Jag hade nu en box med tydliga inslag av stad och en av fjäll. Sedan fastnade jag lite i vad den tredje boxen skulle innehålla. Jag tänkte att jag ville att den skulle handla om hav men visste inte hur jag skulle gestalta det.

De gånger arbetet inte har flutit på så har det oftast berott på att jag har varit tvungen att stanna upp och ta en brottningsmatch med mitt eget krav på att jag tror att jag måste veta vad mitt arbete handlar om. Att jag skall kunna redogöra för det och berätta om det. Till slut har det, att jag bestämde från början att jag inte skulle behöva veta, vunnit men det har varit en hård kamp och förlösande då jag återigen blivit fri att skapa utifrån lusten.

Jag har också blivit varse att jag inte tycker så mycket om att gå tillbaka och justera, rätta till och förfina till perfektion i all oändlighet. Jag tycker om att få avsluta, lämna bakom mig och gå vidare.

När halva tiden passerat började jag känna mig lite håglös och uttråkad. Jag hade haft jättekul hittills men tanken på att jag skulle pyssla med de här boxarna i ytterligare fyra-fem veckor gjorde mig lätt deprimerad. Jag tröttnar ganska snabbt. Jag är en uppstartare och lider sällan brist på idéer.

I min projektbeskrivning hade jag skrivit att jag eventuellt skulle pröva att göra mönster av mina skisser men jag satte detta inom parantes för att jag inte ville känna mig stressad av att behöva genomföra för många olika moment.

Ingredienserna i boxarna består av olika typer av papp, på tyg transfertryckta figurer av blyerts, screentryck, väggfärg och garnspolar. Boxarnas storlek är 50 x 50 cm och tillverkade i mdf.

Ett mönster är en bild av ett föremåls essens, föremålets riktiga liv. Eftersom mönster är porträtt av essens, måste allt oväsentligt rensas bort; mönstret är det som återstår. Inget bambugräs i naturen kan vara vackrare än ett bambugräsmönster. Vi kan aldrig se naturen som vackrare än ett mönster. Mönster är kristalliseringen av skönhet. Genom mönster lär vi oss att se på naturen. Utan mönster skulle människans syn på naturen vara långt mer vag och dubbeltidig än den är. Mönster innehåller naturens natur. För ingenstans kommer vi mer livligt i kontakt med naturen än i ett mönster. Naturen omvandlad till mönster är långt mer vacker än den är av sig själv.

Soetsu Yanagi "pattern" 1952 (japansk konstteroretiker)

Foto: Mia Fredin

Jag kunde inte hålla mig ifrån att göra mönster.

Gång på gång har jag återkommit till mönsterskapandet. Det är något speciellt med mönster som jag är hemskt förtjust i. Mina mönster brukar vara ganska detaljrika, laddade med mycket information och berättelser. Jag jobbar inte så mycket med abstrakta former utan mer med föreställande bilder. Jag tycker att det är kul med mönster för att det ger ytterligare en komplexitetsdimension till den rena bilden. Oftast börjar jag med att göra en bild/komposition som jag sedan rapporterar och därefter binder jag samman bilderna med varandra så att mönstret flyter.

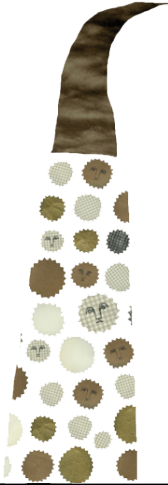
Den här gången har jag plockat delar från de skisser och collage/boxar som jag har gjort under den här perioden. Jag har ibland skannat in teckningar och ibland fotat i boxarna för att få en tredimensionell upplevelse. Jag har sedan använt datorn för att rapportera och bygga ihop mönstren.

Tidigare då jag gjort mönster har jag från början haft med mig vetskapen om vad som fungerar rent tryckmässigt. Detta har jag valt att bortse ifrån den här gången. Jag har prioriterat ett flöde och att skapandet skall få vara så fritt som möjligt ifrån begränsningar kring vad som är tekniskt möjligt eller den att en berättelse skall kunna utläsas.

Jag har också valt att inte låta mönstren hänga samman i en kollektion och inte heller haft med mig i utgången hur de skall tillämpas.

Jag ville ta chansen att utvinna så mycket material ur mina skisser som möjligt. Att jag inte gjorde fler mönster berodde på att tiden tog slut. Inte mina idéer. Jag känner att jag har samlat på mig en rejäl materialbank som jag kan, om jag vill, skörda frukten av om och om igen.

Jag skulle kunna göra fler mönster av skisserna så som de är. Sedan skulle jag kunna plocka delar från olika skisser och sätta samman dem i nya konstellationer. Jag skulle kunna plocka ut enstaka former och rapportera dem. Rita om dem så att de blir mer grafiska och tryckvänliga. Färgsätta dem i olika färgställningar. Söka efterkonstruera en berättelse av det jag har gjort och göra nya mönster som tydligare berättar den. Blanda ihop flera mönster genom att lägga dem i olika lager på varandra. Bestämna mig för att göra produkter och justera, alternativt göra nya mönster som passar det ändamål jag har tänkt mig. Jag skulle kunna trycka dem.

Flicka på krokig väg

Foto: Mia Fredin

Digitaltryck på kudde 50 x 50 cm

Miljösimuleringar

32

För att få en uppfattning om hur jag tänker kring mina mönster har jag gjort några olika photoshopmontage där jag lagt in mönstren i miljöer. Det är ett bra sätt för att hitta en passande skala och för att få en uppfattning om vad de kan brukas till. Vanligtvis kanske man först bestämmer av mönstren skall användas till och därefter konstuerar det så att det passar ändamålet. En annan gång skall jag prova att jobba så. Men så här fungerar också tycker jag.

33

Plaggskiserna har jag ritat i illustrator och sedan fört in i photoshop. Där har jag fyllt dem med mina mönster och färglagt dem. Jag har också lagt in en tygstruktur för att förtydliga den textila ytan.

Roligt och bra sätt för att få en uppfattning om hur mönstret fungerar i liten skala. Jag tycker att det är enkelt att föreställa sig hur det skulle kunna se ut. Nu har jag själva grundskisserna så att det är bara att fylla dem med hur många mönster som helst. Borde samla på mig ett bibliotek med skisser av olika former som man kan fylla med mönster. Bra idé!

Plaggskisser

Bloggen

Någon sa att jag borde ha en blogg. Jag hade tänkt på det men ville inte starta förrän jag visste vad den skulle handla om och hur den skulle se ut. Jag vill ha en grafisk profil klar, och en hemsida att knyta den till. Hur som helst bestämde jag mig för att börja.

Jag tänkte att jag skulle kunna använda den som loggbok. Att jag skulle skriva om mitt examensarbete och lägga ut bilder på min process. Skrivandet kom dock av sig. Jag tycker att det är obehagligt att skriva och dela med mig av mig själv. Jag kan se att jag borde gjort det. Att den skulle vara intressantare att följa då. Det är väldigt spännande med människor som är generösa och delar med sig av sig själva. Samtidigt som det svävar runt så mycket information i vår värld så att det krävs nog ett väldigt stort intresse om man skall orka läsa en massa text.

En annan sak som jag vill ha med mig i fortsättningen är

att skriva mer om andra som jag tycker är intressanta. Om sånt jag inspireras av och som jag tror kan vara av glädje för andra. En klok person talade om vikten av att "stödja" sina vänner och kollegor. Om jag inte intresserar mig för deras arbeten kan jag aldrig förvänta mig att de skall vara intresserade av mitt. Det tycker jag är viktigt att ha i åtanke. Att vara kollegial och peppa och backa upp varandra.

Det har också varit väldigt givande att ha bloggen. Jag tror att den har hjälpt mig i mitt arbete. Jag hade en ambition om att jag ville posta något nytt varannan, var tredje dag ungefär och det har nog gett mig lite extra fart att skapa något så att jag kan lägga upp det på bloggen. Hade det inte varit för det och att jag inte vågar skriva så hade jag kanske hellre behållt idéerna i huvudet längre.

Dessutom är det väldigt trevligt att få respons och peppiga kommentarer från andra än mina närmaste vänner.

Reflektion

Jag ser mitt examensarbete som pågående och inte avslutat. Det jag redovisar är ett delmål. Jag har massor av material att utgå ifrån och mängder av nya tankar och idéer på hur jag kan gå vidare. Dessutom har jag massor av lust att fortsätta att arbeta. Och det var dit jag ville nå. Så jag skulle vilja säga att jag har lyckats med det som jag förutsatt mig.

Jag har kommit fram till att jag trivs som bäst när jag arbetar för hand. När jag sitter vid mitt bord med papper, penna, sax och lim. Det är en överraskande och angenäm upptäckt då jag har arbetat mycket i datorn tidigare. Jag gillar datorn också och känner mig nöjd med att jag kan hantera olika bildbehandlingsprogram. Dock tror jag att jag i framtiden kommer att vilja blanda in datorn allt senare. Jag märkte i mönstermomentet att datorbearbetningen var mycket tidskrävande och stoppade upp flödet en del. Samtidigt tycker jag att det är tillfredställande med den lite kluriga utmaningen att få rapporten bra. Jag vet att jag inte måste använda datorn till detta och vill i framtiden prova mer att göra en färdig rapport för hand för att sedan klippa isär den, flytta runt delarna och teckna tillägg. Så som grunden lärt oss.

Jag har blivit varse om att jag tycker att det är behagligt och kreativitetsstärkande att inte behöva förhålla mig till en berättelse. Däremot behöver jag en kortsiktig idé om vad jag skall göra just nu. Att slå mig ner med ett tomt ark och därtill ett tomt huvud föder inget gott.

Sammanfattning

Mitt examensarbete är en pågående undersökning av en arbetsprocess. Jag har sökt efter en skissmetod som känns hållbar och lustfylld. Ett sätt att utvinna så mycket som möjligt ur en skissperiod.

Det har handlat om att tillåta mig att använda en projekt-tid för att undersöka vad jag väljer att göra när jag får lov att göra precis som jag vill. När jag inte har något annat att förhålla mig till än mig själv, tio veckor och en kommande utställning.

Jag har skissat mycket och ur skisserna utvanns tre tredimensionella världar inordnade i boxar. Samt ett antal mönster med beståndsdelar hämtade ur skisserna och boxarna. Jag har också gjort miljösimuleringar och plaggskisser för att visa hur mönstren skulle kunna fungera som tapet och kläder.

Nästa steg är kanske att göra produkter av dem men det kommer sen. En annan gång...

